

MOJA PARAFIA

Nr: 775
24/01/2010

Kalendarz liturgiczny

24 stycznia 2010 r. – NIEDZIELA

Imieniny: Franciszka, Felicji, Mileny

LITURGIA SŁOWA:

Ne 8, 1-4a. 5-6. 8-10

PSALM 19

1 Kor 12, 12 – 30 (1Kor 12, 12-14.27)

EWANGELIA: Łk 1, 1-4; 4, 14-21

25 stycznia 2010 r. – PONIEDZIAŁEK

Imieniny: Pawła, Miłosza, Tiatiany

LITURGIA SŁOWA:

Dz 22, 3-16 (Dz 9, 1-22)

PSALM 117

EWANGELIA: Mk 16, 15 – 18

26 stycznia 2010 r. – WTOREK

Imieniny: Tytusa, Tymoteusza, Pauli

LITURGIA SŁOWA:

2 Tm 1, 1-8 (Tt 1, 1-5)

PSALM 96

EWANGELIA: Łk 10, 1-9

27 stycznia 2009 r. – ŚRODA

Imieniny: Jerzego, Anieli, Przybysława

LITURGIA SŁOWA:

2 Sm 7, 4-17

PSALM 89

EWANGELIA: Mk 4, 1 – 20

28 stycznia 2010 r. – CZWARTEK

Imieniny: Tomasz, Juliana

LITURGIA SŁOWA:

2 Sm 7, 18-19. 24-29

PSALM 132

EWANGELIA: Mk 4, 21-25

29 stycznia 2010 r. – PIĄTEK

Imieniny: Franciszka, Zdzisława

LITURGIA SŁOWA:

2 Sm 11, 1-4a. 5-10a. 13-17. 27c

PSALM 51

EWANGELIA: Mk 4, 26-34

30 stycznia 2010 r. – SOBOTA

Imieniny: Macieja, Martyny

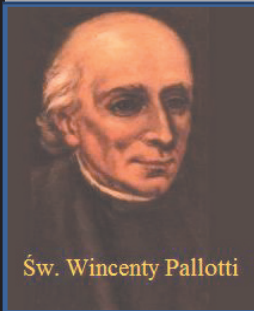
LITURGIA SŁOWA:

2 Sm 12, 1-7a. 10-17

PSALM 51

EWANGELIA: Mk 4, 35-41

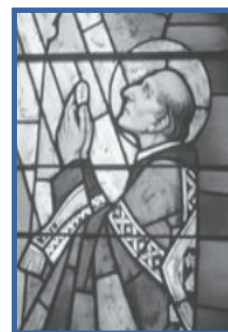
ROK KAPŁAŃSKI - UROCZYSTOŚĆ ŚW. WINCENTEGO PALLOTTIEGO

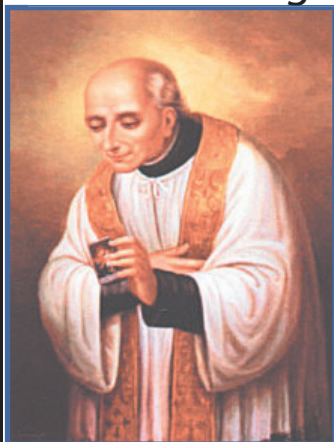
Św. Wincenty Pallotti

Wielki misjonarz

Św. Wincenty Pallotti nigdy nie opuścił terenu Włoch i jedynie sporadycznie wyjeżdżał z Rzymu. Nie przeszkadzało mu to jednak w bardzo globalnym spojrzeniu na potrzeby świata i Kościoła. Przez dziewięć lat był ojcem duchownym w Kolegium Kongregacji Rozkrzewiania Wiary, gdzie studiowali księża z krajów misyjnych. Dzięki temu Pallotti utrzymywał kontakty z wieloma osobami na terenach misyjnych. Troska Pallottiego o głoszenie Ewangelii na całym świecie była głównym motorem jego apostolskich poczynań w ramach Zjednoczenia Apostolstwa Katolickiego. Pomoc dla misji przejawiała się w postaci wspierania budowy różnych kościołów, wysyłania publikacji i przedmiotów liturgicznych. Wyraźny aspekt misyjny pallotyńskiej działalności prowadził do tego, że od roku 1854 do 1947 Stowarzyszenie nosiło oficjalną nazwę „Pobożne Stowarzyszenie Misyjne”. Pallotyńscy misjonarze kładli podwaliny nowych Kościołów lokalnych w wielu krajach Ameryki Południowej, Afryki i Azji. Obecnie Stowarzyszenie działa na terenach misyjnych w różnych częściach świata.

Modlitwa za wstawiennictwem św. Wincentego Pallottiego

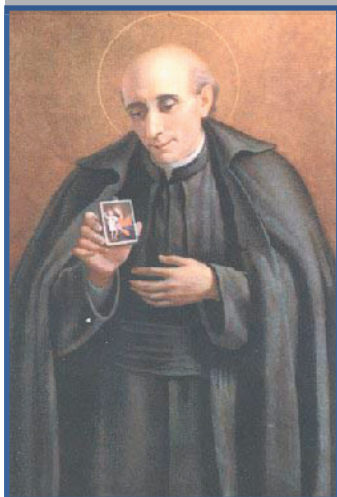

*Wszchemogący Boże,
Ty powołałeś świętego
Wincentego Pallottiego,
aby w Kościele pogłębić wiarę
i ożywić miłość.*

*Spraw łaskawie, abyśmy żyjąc duchem
wiary i pełniąc uczynki miłości, zasłużyli
na nagrodę życia wiecznego.*

Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

*Święty Wincenty Pallotti, Ty poprzez swoje życie dałeś nam
przykład gorącej miłości Boga i niestrudzonej gorliwości w trosce
o zbawienie wszystkich ludzi. Wstawiaj się u Boga za nami, abyśmy
przeniknięci miłością i ożywieni Twoim duchem, wiernie realizowali
otrzymane powołanie apostolskie. Amen.*

LEKACJA PALLOTTIEGO

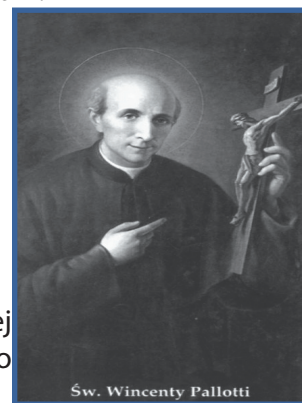
Żył w Wiecznym Mieście w latach 1795 - 1850. Był zwyczajnym, pełnym gorliwości apostołskiej kapłanem diecezjalnym, mężem wielkich pragnień, człowiekiem zatopionym bezgranicznie w Bogu. Stał się inspiratorem wielu dziejowych poczynań. Jego dążenie do ożywiania wiary i rozpalania miłości wśród ludzi wierzących przyjęło konkretną formę Zjednoczenia Apostolstwa Katolickiego, które powołał do życia w 1835 roku. Założył Stowarzyszenie księży i braci, które ma służyć wielkiemu dziełu Zjednoczenia. Jest także założycielem Kongregacji Sióstr Misjonarek Apostolstwa Katolickiego. Księdza Pallottiego nazywano Apostołem Rzymu. Już za życia uważano go za świętego. Był duszpasterzem i nauczycielem, rektorem kościoła i profesorem, spowiednikiem i troskliwym ojcem ubogich, kaznodzieją i opiekunem chorych, więźniów, żołnierzy. Gościł u Papieży i był ich spowiednikiem. Napisał wiele książek i artykułów, tysiące listów. Był niezmordowanym promotorem i organizatorem różnorodnej pomocy dla misji zagranicznych, kapłanem spieszącym z pomocą ubogiej ludności wiejskiej, organizatorem

wieczornych szkół dla młodzieży, kierownikiem bractw i przewodniczącym stowarzyszeń, inicjatorem spółki kredytowej i katechetą ulicznym, animatorem współpracy księży z ludźmi i świeckimi. Umiał odczytywać i wyjaśniać znaki czasu.

Jak, taki z wyglądu niepozorny człowiek, dokonywał tak wielkich dzieł? Odpowiada nam On sam:

W wielkim uniesieniu duchowym pisze:

Bóg mój!
Nie rozum, lecz Bóg...
nie bogactwa, lecz Bóg;
nie zaszczyty, lecz Bóg;
Nie awanse, lecz Bóg.
Bóg zawsze i we wszystkim
mój Bóg.

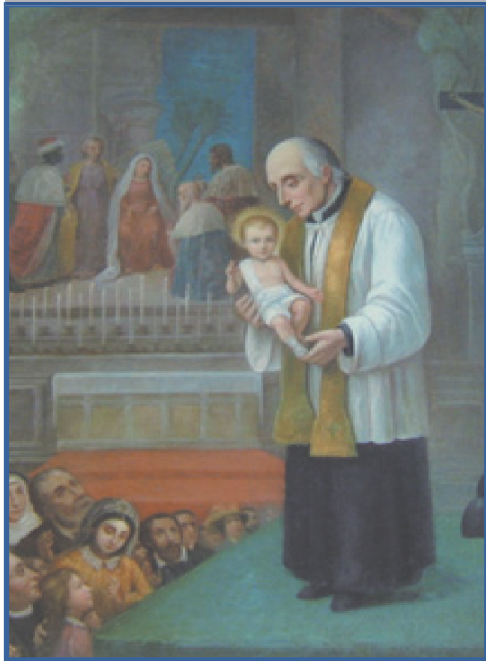

Św. Wincenty Pallotti

W życiu Pallottiego wszystko brało swój początek w Bogu. Zafascynował go Bóg nieskończonej miłości. Wiedział, że gdy w życiu człowieka Bóg będzie na pierwszym miejscu, wszystko będzie miało swoje miejsce. Gdy Bóg jest uwielbiony, również człowiek będzie uszanowany, a ziemia będzie obsłużona. Pisze Pallotti w liście do swego penitenta: „Szukaj Boga, a znajdziesz Go. Szukaj Go we wszystkim, a znajdziesz Go wszędzie. Szukaj Go w każdym czasie, a znajdziesz Go zawsze”.

Święty błagał Boga na modlitwie, aby raczył go uczynić „niezmordowanym” pracownikiem. Ceniąc każdą chwilę, mówił: „czas to cena wieczności”, był wszystkim dla wszystkich. Przejmujące jest wyznanie Świętego: „Chciałbym się stać pokarmem, aby nasycić głodnych; odzieniem, aby ogrzać zziębniętych; napojem, aby orzeźwić spragnionych; lekarstwem, aby wzmocnić chorych; postaniem, aby dać wytchnienie wyczerpanym”. Jest rzeczą zdumiewającą, że ten Święty z ciasnych uliczek Rzymu proroczo przewidział zadania przyszłości. Wyjaśnia, że dobro czynione w pojedynkę jest bardziej kruche i nietrwałe. Ludzie powinni złączyć się więzią współzawodniczącej miłości. Nie ma konkurencji w czynieniu dobra. Nie ma ludzi niepotrzebnych, każdy człowiek - bogaty czy biedny, wykształcony czy prosty - jest potrzebny, ma być współpracownikiem Boga w dziele Zbawienia. Święty zapukał do sumienia ludzi wierzących, katolików świeckich, jak puka się do drzwi, przypomniał ludziom świeckim ich ogromną odpowiedzialność za obecność Boga w życiu świata. W ten sposób zbudował pomost pomiędzy duchowieństwem a laikatem, który odtąd już będzie jedną z najbardziej uczęszczanych dróg duchowości współczesnego Kościoła. Nie było siły, która mogłaby zatrzymać Pallottiego na tej drodze, a potężne przeszkody, które jawiły się również ze strony hierarchii tamtych czasów, Pallotti pokonał modlitwą, cierpieniem, wyjaśnieniami i bezgranicznym posłuszeństwem wobec Kościoła. Święty Wincenty udziela nam lekcji w najwyższym stopniu aktualnej: o wielkiej godności powołania katolików świeckich, które równoznaczne jest - jak to się dzisiaj zwykło mówić - z wiekiem dojrzałości laikatu. Całe życie Apostoła Rzymu było wielkim wołaniem, ukazywaniem przez różnorodne działania praktyczne, co znaczy i jak ma wyglądać odpowiedzialność ludzi wierzących za kształt wiary i miłości w świecie współczesnym. 22 stycznia 1850 roku ksiądz Wincenty Pallotti prosi cicho swoich najbliższych współpracowników: „Pozwólcie mi odejść”. Jeszcze przed samą śmiercią powiedział z mocą do swoich przyjaciół: „tej wspólnoty Bóg pobłogosławi i rozwinie się ona. Mówię to nie dlatego, że taką mam ufność, ale pewność”. *Boże mój, Miłosierdzie nieskończone, pragnę miłować Cię, czcić i uwielbiać oraz doprowadzić do tego, aby wszyscy ludzie w każdym z niezliczonych momentów nieskończoności kochali Cię, czcili i uwielbiali* - modlił się św. Wincenty Pallotti.

Po 160 latach od tego wydarzenia, święty Wincenty Pallotti jest wciąż obecny przez posługę swoich duchowych synów i córek. Czeka również na tych, którzy będą dalej prowadzić Dzieła Miłości i Odpowiedzialności, które Chrystus powierzył ludziom.

Pallotti śnił i pragnął „świętej współpracy”

Widząc świat i jego niepokoje oraz skostniałe formy życia, św. Wincenty Pallotti dążył do jego przemiany. Marzył o zwołaniu soboru ku odnowie życia religijnego. Marzył bowiem o Kościele bez widzów, zbudowanym na miłości, Kościele wszystkich: duchownych, zakonników i świeckich; Kościele otwartych drzwi; Kościele zrozumienia i współczucia; Kościele, który poszukuje ludzi tam, gdzie są; Kościele, któremu nikt nie jest obcy i dla którego nic nie jest obojętne; Kościele małych, biednych, utrudzonych, usuniętych w cień, płaczących i przygniecionych troskami; Kościele - nie pobożnych frazesów, lecz cichego, ofiarnego i dynamicznego czynu; Kościele, w którym widoczna jest „święta współpraca” pomiędzy duchownymi, zakonnikami i ludźmi świeckimi.

Te pragnienia i marzenia pobudzały Pallottiego do czynu, wzbudzały szlachetny entuzjazm, przynaglały do działania. Ponadto poszerzały jego horyzonty. Nie sposób ich opisać, ale wzbudzały w Pallottim gorącą miłość do Boga i ludzi, kreśliły szerokie plany na przyszłość. Jego marzenia wychodziły poza granice krótkiego życia. Jak przypomniał

Ojciec Święty Paweł VI, dopiero Sobór Watykański II zrealizował to, o czym marzył Pallotti, gdy chodzi o apostołstwo ludzi świeckich i potrzebę „świętej współpracy” w Kościele.

Wincenty Pallotti jest dziś jeszcze bardziej aktualny niż kiedykolwiek przez swoją duchowość apostołską i zasadę „świętej współpracy”. Wyraził to dobitnie Papież Paweł VI zaraz po kanonizacji Pallottiego: „Wincenty Pallotti był zwiastunem przyszłości (...) Prawie o sto lat uprzedził on odkrycie następującego faktu: w świecie ludzi świeckich, do tego czasu biernym, ospałym (...) istnieje wielka energia służenia dobru”. Oto tajemnica wielkości Pallottiego, którego nazwano „prekursorem” przyszłości, piewcą zasady „świętej współpracy” w Kościele.

Jan Paweł II w orędziu z okazji dwusetnej rocznicy urodzin św. Wincentego Pallottiego, napisał: „Wyrażam moją radość z podjętych inicjatyw mających na celu ożywienie szczególnego charyzmatu, który św. Założyciel zostawił jako dziedzictwo. Ten dar Ducha niech będzie pobudką dla każdego do odnowy życia duchowego i do zjednoczenia apostołskich wysiłków, aby wobec świata dawać świadectwo o obecności Boga żyjącego, który jest Miłością Nieskończoną (...). Aktualność tego przesłania ukazuje się w sposób oczywisty u progu trzeciego Tysiąclecia; zaiste, w świecie, który ryzykuje dechrystianizację, cóż bardziej znaczącego mogliby ofiarować członkowie Zjednoczenia Apostołów Katolickiego jeżeli nie aktywne zaangażowanie się w dzieło nowej ewangelizacji?”.

Ojciec Święty wspominał o aktualności przesłania Pallottiego, o potrzebie „świętej współpracy” w takich dziedzinach, jak: troska o biednych, opuszczonych i zepchniętych na margines, obrona życia, praca wśród młodych, starszych i zapomnianych, popieranie działalności misyjnej i charytatywnej mającej na celu niesienie pomocy bliźniemu w jego potrzebach materialnych i duchowych; jak również nauczanie, pocieszanie, umacnianie, przebaczenie i znoszenie innych z cierpliwością. „Są to dzieła, za pomocą których św. Wincenty świadczył o miłości braterskiej i przyczyniał się do budowania cywilizacji miłości. Z mojej strony nie mogę nie wyrazić mojego zadowolenia z powodu takiego zaangażowania (...).”

Duch św. Wincentego Pallottiego winien nieustannie pobudzać wszystkich w dążeniu do „wysokiej miary” zwyczajnego życia chrześcijańskiego oraz do pielęgnowania „pedagogiki świętości” i „świętej współpracy” we współczesnym świecie tęskniącym za jednością.

ks. Czesław Parzyszek SAC

Jeden Bóg! Jedna Chwała! Jedna wieczność!
Jeden Bóg, który nas widzi.
Jedna chwila, która nam umyka.
Jedna wieczność, która nas czeka.
W jednej chwili grzech! W jednej chwili śmierć!
W jednej chwili potępienie na wieczność cała.

INFORMACJE **i**

1. Dzisiaj obchodzimy zewnętrzną Uroczystość Świętego Wincentego Pallottiego – naszego Założyciela. W uroczystej Mszę Świętą na godz. 13⁰⁰; będziemy wspólnie dziękować dobremu Bogu za dar Osoby Świętego Wincentego i Jego duchowych Synów i Córek. W naszej parafii jest to dzień dziękczynienia za wszystkie Pallotyńskie Misje – serdecznie witamy ks. Jerzego Limanówkę SAC z Sekretariatu Misyjnego z Ząbek, po wszystkich Mszach Świętych zbierane są ofiary do puszek na Pallotyńskie Misje.
2. Dzisiaj o godz. 17⁰⁰ Nabożeństwo o jedność Chrześcijan.
3. Tradycją minionych lat, dzisiaj na Mszę Świętą o godz. 18⁰⁰ zapraszamy rodziców kapłanów, alumnów i sióstr zakonnych. Po mszy Świętej wspólnotowe spotkanie.
4. Jutro, w święto nawrócenia świętego Pawła, zakończy się Tydzień Powszechnej Modlitwy o Jedność Chrześcijan. Tak bardzo upragniona przez Jezusa jedność została niszczone przez ludzką pychę i jest zgorzeniem dla świata, dlatego nie ustawajmy w wysiłkach na rzecz jej przywrócenia. W tej intencji ofiarujemy nasze modlitwy i cierpienia.

Być Apostołem SAC - świadectwa

„Najbardziej spodobał mi się w SAC szeroki zakres podejmowanych prac. Oprócz duszpasterstwa parafialnego pallotyni m.in. wyjeżdżają na misje, pracują wśród chorych, więźniów, są kapelanami w wojsku, policji. Przez długi czas nie mogłem się zdecydować, miałem szereg pytań, wątpliwości. Poza tym chciałem skończyć studia. Ostatecznie postanowiłem, że podejmę decyzję po zakończeniu nauki. I tak też się stało. Przybyłem na ul. Skaryszewską 12 w Warszawie i złożyłem dokumenty. Moja rodzina zaakceptowała ten wybór, chociaż była zaskoczona. Natomiast, gdy zakomunikowałem swą decyzję znajomym, przyjaciom, uznali to za żart, dowcip. Mam nadzieję, że teraz już tak nie myślą, a jeśli jest inaczej, pewnie zmienią zdanie, gdy zobaczą mnie w sutannie.” - Kl. Andrzej

„Dlaczego zostałem pallotyńskim?”

Zafascynowała mnie postać św. Wincentego Pallottiego, jego charyzmat ukierunkowany na zaangażowanie wszystkich chrześcijan do głoszenia Ewangelii i budowania Kościoła. Zrozumiałem, że Pallotti to święty na nasze czasy. Zakochany w Bogu — Miłości Nieskończonej, powtarzający na co dzień Pawłowe słowa: Miłość Chrystusa przynagła nas. A poza tym uderzyła mnie jego umiejętność odczytywania znaków czasu oraz niezwykła wrażliwość na ich wezwania. Bliskim był mi też jego niepokój i pytania jakie stawiał: Co jeszcze mógłby zrobić dla Kościoła i ludzi, zwłaszcza uboższych. A poza tym ta jego niesamowita pracowitość... To wszystko urzekało mnie dawniej i urzeka dzisiaj.

Dlatego mogę powiedzieć, że nie tylko zostałem pallotyńskim, ale jestem nim całym sercem i mam odwagę proponować pallotyńską drogę życia młodym ludziom i z pomocą Bożą pozostać na drodze pallotyńskiej do końca moich dni.” - Ksiądz, lat 62

Ochrzczony został

**Wiktor Kozyna
Aleksandra Nędzi**

W dniu Chrztu Świętego stałeś się częścią świata Bożego i odtąd zawsze anieli w niebie, we dnie i w nocy strzec będą ciebie.

Odeszli do Pana

Andrzej Znamiec (I. 54)

Janina Krok (I. 72)

Wieczny
odpoczynek
racz im dać
Panie...

Dnia 29.01.2010r /piątek/
o godz. 14:15.

Wspólnota Intronizacji NSPJ
ZAPRASZA na KONFERENCJĘ
(w małym kościele),
którą wygłosi
ks.Marek Tomulczuk SAC

Wspólnota Intronizacji
Najświętszego Serca Pana Jezusa
przy parafia pw. św. Józefa
zaprasza na czuwanie
modlitewne w Częstochowie.

Wyjazd 1 lutego 2010
o godz. 15.00 przy kościele
ul. Młodzianowska 124.

Czuwanie rozpoczyna się
Apelem Jasnogórskim
o godz. 21. 00

Powrót 2 lutego o godz.6.00.

Koszt 30 złotych.

Zapisy telefonicznie:
48 3633809 lub 602180306

Adres Redakcji: Radom, ul. Młodzianowska 124, tel.: 048 366-81-03; e – mail: mojaparafia@gmail.com www.mojaparafia.za.pl

Administratorzy strony www.mojaparafia.za.pl : Bartłomiej Paduch i Piotr Dyjo

Opiekun duchowy: Ks. Wojciech Jurkowski SAC

Odpowiedzialni: Katarzyna Wilczyńska, Agnieszka Kołodziejska, Marcin Boryczka, Łukasz Bator, Paulina Janik, Jacek Dobosz, Renata Ochalska, Stefan Suwała, Sylwia Klochowicz - Matłacka, Katarzyna Langowska